

zato so uredili, da ne sme nihče na suho, ako pride od blizu okuženih krajev, predno se ne dokaže, da nima bolezn. Veliko pa se ni zanesti na to napravo.

Afrika. Brat sultana Marokanskega se je podal s 3000 vojaki v Alkazaha ter tirja ondi od prebivalcev denarja v znamenje njih pokorsčine. Dostej se le-ti branijo in tako utegne dnes ali jutri ondi nastati večja rabuka. Sin sultanov pa je vdaril na drugo stran proti Algieru, menda iz enacih namenov, kakor njegov strije.

Amerika. V Braziliji se je bati nove ustaje in tokrat na korist cesarske rodbine. Ljudje so že sili republikancev, kajti njim ne gre za drugo, kakor za denarje.

Za poduk in kratek čas.

Spomini iz jutrovih dežel.

Piše F. S. Šegula.

(Dalje.)

VII. K piramidam.

„Ko tebe gledam, luna jasna,
Moj duh po domu hrepeni,
Želi si k daljnim piramidam,
Kjer dedov mojih spé kosti!“

Tako se začena pesem »Ciganov«. Kot dijak sem njo kaj rad slišal, ker tako otožno doni, in zamislil sem se, v otožnem hrepenenju zamislil tje k daljnim, čudovitim piramidam!

Dne 28. marca 1889 rano v jutro blizal sem se njim v resnici! O kako je srce utripalo v radosti! Jutro je bilo krasno, zrak tako čist in dihanje tako prijetno. Od vseh strani obdajale so nas vonjave arabskih rastlin, ki so bile v spomladi v najlepšem cvetju. Čili arabski konjiči peljajo nas iz ulice šeria Moskije skozi šeria Abd-el-Aziz, mimo palače Arabi-paše, čegar veliki vrt sredi mesta je radi tega zanimiv, ker obstoji iz samih opeko-rudečih, močno dišečih pelargonij. Čez železni Nilov most, ki ima na vsaki strani dva velikanska bronasta leva, pričemo na široko polje. Tu je nekdanje slavno mesto Memfis. Pozneje so tu živeli kristjanski puščavniki (anahoreti v Tebaidi). Na teh razvalinah stare slave pač je očitna minljivost posvetne časti in veselja! Sedaj se vidijo tu le nekatere krasne palače n. pr. Izmail-paše, Hasan-paše. Cesta je do vasi Gize, blizo do piramid, en drevored in tedaj pot čez rodovito polje lahko najti.

Ljudstvo vre v mesto. Vsaj kakih 400 kamel srečamo, ki so s svežo deteljo obložene — v mesto na prodaj. Dve kameli, dobro obloženi, na hrbtu toliko neseta, kar dva močna konja z vozom komaj potegneta. Po urni vožnji dveh ur nehaj polje, cesta se v pesku zgubi. Tu smo na robu puščave. Nje plan je za kakih 30 m. više ležeča od polja, radi tega idemo po s peskom zavejani poti navzgor k piramidam, ki stojijo ob robu puščave. Od tod je celih 10 ur hoda daleč rob puščave le veliki mirodvor z v skalo usekanimi grobovi in piramidami.

Pred prvo in največo stojimo. Postavil jo je farao Cheops ali Chufu (3091—3067 pred Kr.) in se imenuje v hieroglifskih napisih »svitli sedež Chufuv« ali »bliščeča«. Visoka je bila prej 144.66 m. sedaj 137 m., ob strani dolga prej 233 sedaj 227 m. Zakrivil je to nasip peska. Kamenje privarili so iz gore Mokatom, 100.000 ljudij je imelo dela 20 let. Francoz Jomard je preračunal, da bi iz tega kamenja zamogel postaviti zid 0.9 m. visok in 0.3 m. širok, ki bi objemal celo Francosko. Zidovje namreč znaša 2 $\frac{1}{2}$ milijona kubičnih metrov.

Nekoliko oddaljena je Uer, »velika«, grob kralja

Chefren-a (Chafor), čegar podoba se vidi v muzeju Boulaq, slednja Haer, »dragocena« kralja Mykerin-a (Menkaura). Poleg prve in tretje stojijo pa tri manjše piramide, grobovi umrlih sorodnikov kraljev Chufu in Menkaura. Brez števila grobov in raztresenih mrtvaških glav vidi se na okolo. Razumljivo! V blizini kraljev, svojih gospodarjev, v senci velike gomile svojega kralja želel si je biti pokopan tudi marsikateri udani podložnik, marsikateri velikaš, marsikateri zvesti služebnik.

Moram reči, na prvi pogled se mi ni videla piramida tako visoka, ali ko sem splezal na vrh in gledal na ljudi ko na mravlje po pesku, sem čutil nje veličastje. Ime pride od staro-egiptovske besede »peřam« (visočina). Vseh je na stotino in so iz raznega gradiva, kamena, opeke, in razne oblike, ker so nekatere skrajšane, druge ob strani vskleknjene.

Kako pripravljen je ravno ta kraj za groblje! Tu sem več ne prihrumijo poplavlajoči valovi Nila, mir puščave te obdaja, smrtna tišina. Ne bujno rastlinstvo, niti trušč ljudij moti tu človeka, sivi svetli pesek pokriva grobovje. Na izhodu rodovita planjava in modra reka naznanja bujno življenje, na zahod pa neskončna puščava smrt.

Tu tedaj na meji življenja in smrti čakajo, ki v miru počivajo, ure ustajenja.

Stojim pred »svetlo« piramido. Tako mogočne grobe stavili so si kralji. Ne v zemlji so hoteli počivati, marveč visoko v zraku, obdani z mogočnim, na veke nerazrusljivim zidovjem, v temni, tih celici čakala naj bi tu njih trupla sodnjega dne.

Ali prišlo je drugače. Čez 4000 let njih je res varovalo mogočno ozidje. V naših časih pa, kjer ljudem ni več sveta niti vera, niti vest, niti grobovi, ki krijejo staroslavne kosti, v naših zlatohlepnih časih so se podrlle stene tihih grobov, mumije (maziljena in posušena trupla) so se raznesle po muzejih, zlato in dragoceno kamenje se je oropalo, pokradlo. Osamele žalujejo sedaj piramide, ali še stojijo tako trdno, ko pred pet tisoč in več let in še bodo stale, ko se bodo že davno pogreznil v grob ta naš pohlepni zarod. Kakor so nam danes piramide priče slave preteklih dnij, bodo nam one iste piramide zatočnice naših hudobnih, brezverskih časov.

(Dalje prih.)

Smešnica »Obljubi mi, draga moja žena, da vza-meš, ako umerjem prej, kakor ti, soseda Boštjana za moža«, tako reče nekega dne mož Vrban svoji ženi Marjeti. »In zakaj ravno soseda Boštjana?« popraša radovedna žena. »Zato, ker je on moj največji sovražnik« — odgovori jej Vrban.

Razne stvari.

(K odborovi seji družbe duhovnikov) dne 12. julija ob 10. uri predpoldne v kn. šk. pisarni č. gg. odbornike uljudno vabi predstojništvo.

(Slov. vsposednice.) Na e. kr. gimnaziji v Mariboru odpre se prihodnje leto slov. vsposednice že za četrto šolo. — Vpisovanje za prvo šolo začne se v petek, dne 15. julija in je želeti, da se oglasi prav veliko nadarjenih slov. dečkov za prvo šolo.

(Volilo.) Dne 14. marca je umrl Martin Jerovšek, posestnik v Lahovičah na Gorenjskem ter je pred smrtjo volil svitlemu cesarju 5 gl. Cesar je volilo vsprejel in je torej Nj. veličanstva premoženje za 5 gl. večje.

(Zrelostni izpiti.) V ponedeljek in torek so bile na e. kr. gimnaziji v Mariboru zrelostne skušnje. Oglasilo se je za to 11 osmošolcev in so jih vsi srečno

prestali, trije z odliko: Jože Gobec, France Ilesič in Engelbert Rakovec. Kakor kaže njih ime, so vsi Slovenci.

(Na gimnaziji Ptujski) se je vršila dne 25. junija javna skušnja iz stajarske zgodovine. Prednašal je ta predmet g. ravnatelj Tschanel sam. Odlikovali so se pri skušnji ti-le učenci 4. razreda: Andrej Mahorič iz Makol in Martin Majcen od Sv. Tomaža nad Veliko nedeljo; oba učenca sta enako dobro odgovarjala ter tudi oba bila obdarovana z lepo veliko srebrno medaljo; tretji dar — petak — prejel je učenec Ignac Rosman iz Ptuja in četrti — knjigo, zgodovino — učenec: Jož. Czak iz Ptuja.

(Bralno društvo pri sv. Andraži v Slov. g. or.) priredi v nedeljo dne 17. julija t. l. v gostilni g. Tomaža Toša slavnost s sledečim vspešdom: Dr. G. Ipavice: Slovenec sem. Predsednikov pozdrav. J. Kocijančič: Venec narodnih pesni. Slavnostni govor (g. J. Strah). H. Volarič: Slovenski svet, ti si krasan. Deklamacija (g. Čeh). Fr. Vilhar: Bojna pjesma. A. Leban: Venec vipavskih narodnih pesni. Po vspešdom bode prosta zabava, pri koji poje pevski zbor več pesni. — Začetek ob 3. uri popoldne. K obilnej udeležbi vabi uljudno

Društveni odbor.

(Od Velike nedelje) se nam javlja: Iz župnij Sv. Tomaž, Sv. Lenart, Velika nedelja, kakor tudi deloma iz Ormoža, če sem dobro počučen, poslala se je zahvala, oziroma zaupnica našemu neustrašljivemu g. poslancu dr. Lavoslav Gregorecu za njegovo delovanje. Storile pa so to občine nekatere skupaj, nekatere pa posebej. Tudi sedaj kroži še mnogo ednakih pol v podpisovanje v različnih občinah.

(Hranilno in posojilno društvo v Ptuj) je imelo v I. poluleti t. l. nad pol milijona (546.039 fl. 15 kr.) prometa. Dalo se je novih posojil 822 za 126.499 fl., vrnilo pa se njih je za 76.854 fl. 34 kr. Hranil se je vložilo v znesku za 128.655 fl. 13 kr.; vrnilo pa za 96.891 fl. 82 kr. Deležev se je vplačalo za 3481 fl. Novih adov pristopilo je 276 fl.

(Od Ljubnice) pri Vitanji se nam piše: Ob času košnje radi hribovci obračajo oči na najvišo sv. Uršule goro, ki jim je znamenje lepega ali pa deževnega vremena. Na čast blagovestnikoma sv. Cirila in Metoda so na nji nazgali velikanski kres. Z nje se je 6 ur daleč videl se za 1 m. visok in je bil za bližnje gotovo velikansk.

(Odpoved.) Gosp. dr. Tomschegg, župan v Slov. Gradci, se je svoji časti odpovedal. Začeli so staviti kopališče na mestne stroške, pa jim je gosposka ustavila delo, ker ga je župan začel na svojo roko, ne da bi imel dovoljenje od gosposke.

(Kres.) Zvečer pred godom sv. Cirila in Metoda zažgali so vrli dečki iz Trbovelj na čast slovanskima apostoloma krasen kres na klečici nad Trbovljami. Slavnost poveljevalo je tudi pokanje možnarjev in bi iz sreca nas veselilo, ko bi se pri takih slovesnostih vbrano prepevale prelepe slovenske pesmi.

(Občinske reči.) V okrajih Slov. Bistrica so župani ti-le: Pavel Šift v Sentovci; Miha Koren v Ritonjci; Filip Ravšar v Gaberniku; Vinko Ozu v Koberku; Jaka Rajh v Pokošah; J. Plečko v Buchbergu — vsi vrli narodnjaki. — V Ledineku v župniji Sv. Lenarta v slov. gorinah, je bil v soboto dne 28. junija enoglasno voljen za župana mlad narodnjak, posestnik Anton Križan. Doslej je bil J. Črnec ondi skozi 18 let za župana.

(Bismarck.) Nemški dijaki v Gradci so čestitali knezu Bismarcku, o času, ko je bil pri poroki svojega sina na Dunaji in knez jim je sedaj lastnoročno odgovoril, da si je iz kraja rekel, da za taka pisma nima časa. Res smešni stavec!

(Umrl) je v Gratweimu, kakor se nam brzojavi, v noči od srede na četrtek č. g. France Vrlič, župnik v Stranica, vsled srčne kapi.

(Požar.) V ponedeljek jutro okoli štirih ure je začelo goreti pri Antonu Novaku, posestniku v Vodrancih ter je pogorelo gospodarsko poslopje s stanovanjem vred. Požara je kriv hudobnež. Pri gašenju odlikovala se je učiteljska vdova, g. Ana Štuhečeva, ki je prihitela sem od sv. Bolfanka, kake dobre pol ure daleč. Poškodovanec je zavarovan.

(Ogenj.) Včeraj teden popoldne so otroci vžgali poslopje J. Sala, posestnika na Vranskem. Ves trg je bil v nevarnosti, vendar so se ubranili gosilci sosednja poslopja.

(Umor.) V nedeljo, dne 3. julija so našli Barbaro Podlinšek, kočarico pri sv. Frančišku v Savinjski dolini, mrtvo in poleg nje sekiro pa locanjo. Zapri so njeno tovarišico, ker je na sumu, da jo je ona umorila.

(Samomor.) V četrtek, dne 23. junija so našli na Brebrovniškem vrhu pri Svetinjah Mico Bizek, 92 let staro viničarico, v veži obešeno na stopnjicah, po katerih se hodi pod streho. Starka je bila bolna in mogoče, da se je sama obesila, ko se ji je zmesalo v glavi.

(Ubežnik.) Dne 30. junija je ubežal dragonec Fr. Jurkovič, doma v Kozlavcih v Ščavnjski dolini, iz vojaške bolnišnice v Mariboru in dne 3. julija Rupert Lilek, vojak č. kr. 47. pešpolka v Mariboru.

(Sejem.) V ponedeljek je bilo na sejmu v Mariboru 330 volov, 399 krav in 110 telic in juncev. Za toliko živadi je bilo premalo kupcev.

(V Arcelinu pri Vojniku) je umrla 84 let stara gospa Ana Medvedova, soproga bivšega učitelja v trgu in mati našim vojakom znanega stotnika Medveda, ki so ga leta 1878 v Hercegovini razmesarili vstajniki.

(Požar.) V noči 12. junija je v hiši K. Kranjca po dom. Soviča, posestnika v Misljini, goreti in je le sosedove zahvaliti, da so mu rešili gospodarsko poslopje in kočo, ker so hitro prihiteli na pogorišče. Škode je Soviču za 950 gl.

(Uboj.) V Medjimurji so dne 28. maja potegnili moško truplo iz Mure. Glava je bila razbita, najbrž s kako sekiro, po obleki se sodi, da je bil Štajarec. Kdor kaj zna o tem, naj naznani kr. sodniji v Spodnji Lendovi.

(Iz Celja) je potegnil une dni klobasičar Miha Š. ter je odnesel svojemu gospodarju kotliček in klobasice za kacihi 17 fl. Udaril jo je proti Mariboru, ali v mestu ga niso se videli, najbrž se podaja klobasice na potu!

(Ljudska veselica.) Uno nedeljo je bila ljudska veselica, prirejena po podružnici šulvereina, v ljudskem vrtu v Mariboru, toda malo je bilo ljudi, še manj pa ljudskega veselja na tej veselici. Tudi Nemcu je že te drage »komedije« preveč.

(Blaznost.) Mestni sluga v Trstu, Anton Pogačnik je prišel uno noč domov ter je seboj prinesel velik nož. Ko zagleda ženo v postelji, plane k njej ter jej hoče odrezati z nožem glavo. K sreči pa so sosedje slišali krik žene in jo tako rešili grozovite smrti. Kakor se je pokazalo, zblaznel je nesrečni mož, sicer pa sta bila z ženo živela v miru.

(Nesreče.) Obstrelil se je dne 6. junija France Tacar, ključavničar v Zibiki, po nesreči v roko; dne 26. junija pa je utonil pet let stari sin J. Janžekoviča, posestnika v Bratonečicah pri Ormoži, v mlaki za hišo in dne 27. junija je prišel posestnik T. Vrzelj blizu Ormoža pod voz kamenja. Kolesa so mu sla čez noge in mu obe zdrobila.

Loterijne številke.

Gradec 2. julija 1892:	18, 35, 62, 66, 15
Dunaj " " "	63, 59, 49, 9, 87